

## **Abstrakt**

Institut informovaného souhlasu byl v české i zahraniční odborné literatuře diskutován již nesčetněkrát. Významná část literatury je věnována vztahu mezi lékařem a pacientem a jeho historickému vývoji nebo principu autonomie pacienta jako nejzákladnějšímu principu v oblasti poskytování zdravotní péče. Úvahy o poskytování zdravotní péče nezletilým osobám a osobám s omezenou svéprávností, potažmo o informovaném souhlasu nezletilých osob a osob s omezenou svéprávností, jsou však často zanedbávány a tvoří pouze zlomek těchto diskuzí. Proto je diplomová práce zaměřena právě na problematiku poskytování zdravotní péče nezletilým osobám a osobám s omezenou svéprávností. Cílem mé práce je vytvořit ucelený přehled právní úpravy informovaného souhlasu v souvislosti s těmito dvěma skupinami osob, představit nejzásadnější změny, kterými tato právní úprava za posledních několik let prošla, upozornit na některé nové instituty, které přinesl jak zákon o zdravotních službách, tak i občanský zákoník, a v neposlední řadě také připojit pár úvah o vybraných aspektech, které jsou z mého pohledu problematické. Část práce je věnována také komparaci české právní úpravy s právní úpravou ve Spojeném království. Problematika informovaného souhlasu nezletilých osob a osob s omezenou svéprávností je tématem velice aktuálním a aktuálním zůstane i v budoucnu. Bude zajímavé sledovat, jakým způsobem se se současnou právní úpravou vypořádá medicínská praxe. Neméně zajímavým momentem bude také působení soudů zejména s ohledem na ust. §100 a §101 občanského zákoníku.